

۳۰۳ - ای دو بنده صادق جمال مبارک هر چند در سبیل محبوب مصائب و متاعب موفوره دیدید و مشقات عظیمه کشیدید و مورد اذیت و جفای دشمنان شدید و معرض ملامت جاهلان گشتید از هر سمتی تیری رسید و از هر جهتی گردباد شدیدی وزید ولی این بلایا و این رزایا در سبیل آن دلبر یکتا وارد و این محن و این الم در محبت آن یار با وفا حاصل و عبدالبهاء نیز شریک و سهیم دائم باید بشکرانه پروردگار یگانه پرداخت که بیگانگان از این فیض محروم و آشنایان فائز و مرزوق زیرا بلایای سبیل الهی را هر نادانی شایان نه و مصائب راه عشق را هر ناسپاسی لائق نیست شمع را افروختن باید و پروانه عشق را سوختن هر پرنده سزاوار این جانفشانی نه و هر جنبنده لیاقت این قربانی نیست اگر چه امتحان در این ایام بی حد و پایانست ولی فضل و الطاف یزدان نیز بیحساب و بی کران همیشه متذکر بلایای شما هستم و از حق طلب استقامت و ثبوت مینمایم این بلایا تخم افشان نیست عنقریب ملاحظه خواهید نمود که برکت خرمن گشته و فیض نامتناهی مبذول داشته